

یادداشت

بی‌انصافی نکتیم

«محسن جلابی پسر» جامعه‌شناس در یادداشتی به نقد غیر منصفانه‌ای که به اظهارات اخیر «مهدی غضنفری» شده پرداخته است. او نوشته است: این روزها ویدئوی کوتاهی از مصاحبه یک مقام دولتی مورد توجه جامعه قرار گرفته است. این مدیر دولتی گفته:«مردم نگران‌اند که ایران به زودی تبدیل به عمله و مستعمره کشورهای همسایه شود. چون این نگرانی وجود دارد که کشورهای منطقه به دلیل این‌که درآمدهای سرشار دارند، حقوق‌های بالایی می‌دهند و رفاه زیادی ایجاد کرده‌اند، به تدریج ایران را از نیروی انسانی و فرصت‌ها خالی کنند.»

جلابی پسر در ادامه پدداشت خود که «اکنومیست فارسی» آن را بازتاب داده نوشته است: این اظهارات را مهدی غضنفری – رئیس هیأت عامل صندوق توسعه ملی- مطرح کرده که یکی از مدیران قابل احترام دو دهه گذشته است. آقای غضنفری گفته: «ممکن است در آینده به کشوری تبدیل شویم که گاز را از ترکمنستان و گندم را از عربستان وارد کنیم، کارهای پزشکی ما را عمان و قطر انجام دهد و لجستیک هوایی و دریایی ما در اختیار امارات باشد.»

وی همچنین گفته: «کشورهای همسایه، همه به‌سرعت در حال سرمایه‌گذاری در میداین مشترک و غیرمشتترک نفت و گاز هستند و اگر رشد اقتصادی آن‌ها دو رقمی شود و ایران توسعه نیابد، ممکن است نوعی استثمار ایجاد شود.»

به نوبه خود از آقای غضنفری به خاطر صراحت در طرح مسائلی که به توسعه ایران مربوط است تشکر می‌کنم. برخی مدیران به‌ خاطر حفظ موقعیت خود ترجیح می‌دهند درباره چالش‌های نظام حکمرانی صحبت نکنند؛ اما آقای غضنفری صادقانه مسائلی را مطرح کرده که یکی از نگرانی‌های اصلی مردم است. البته این اظهارات بدون هزینه نبود و چند روز بعد رسانه‌های اصولگرا به اینکه تاخندت که چرا چنین نظراتی را مطرح کرده و خواستار اصلاح آن شدند. اما واقعیت این است که این واکنش‌ها چیزی را عوض نمی‌کند و مردم عمیقاً از اینکه نظام حکمرانی به توسعه کشور بی‌توجه است، ابراز نگرانی می‌کنند.

واقع است که این روزها مردم زیاد سفر می‌روند و دسترسی آسان‌تری به اطلاعات دارند و در نتیجه بهتر از قبل می‌توانند وضعیت کشور خود را با دیگر کشورها مقایسه کنند. این مقایسه نشان می‌دهد ما در زمینه زیرساخت‌ها مثل فرودگاه‌ها، بنادر، انرژی‌ها، جاده‌ها و مراکز تفریحی و درمانی به شدت از کشورهای همسایه خود عقب افتاده‌ایم. مظاهر دنیای هوشمند در کشورهای اطراف ما به وضوح قابل مشاهده است؛ ترکمنستان که کشوری با زیرساخت‌های ضعیف است از فرصت هوش مصنوعی بهره برده و شهری کاملاً هوشمند طراحی کرده که فقط به خودروهای برقی اجازه تردد می‌دهد.

عربستان پیشرفته سرمایه‌گذاری را در هوش مصنوعی دارد. ترکیب در حال ساخت خط آهنی است که این کشور را از طریق بندر فاو در عراق به خلیج‌فارس متصل می‌کند. امارات متحده عربی وزیر هوش مصنوعی دارد. عراق روزهای سخت جنگ و اختلافات داخلی را فراموش می‌کند و قصد دارد وارد دوره جدید سازندگی و توسعه شود. قطر جام جهانی برگزار می‌کند و بهترین و مجهزترین ورزشگاه‌های جهان را به نمایش می‌گذارد. همه این کشورها ثبات و آرامش را در دستور کار قرار داده‌اند و در زمینه زیرساخت‌ها، اینترنت، خط‌آهن، راه و بندر و … به سختی کار می‌کنند تا فضای مساعدی برای کسبوکار و جذب سرمایه ایجاد کنند. این وضعیت درباره همه کشورهای همسایه ایران صادق است و تنها کشوری که در این فهرست جای ندارد، افغانستان است که تحت کنترل طالبان قرار دارد. واضح است که چنین تصویری از همسایگان و مقایسه وضعیت ایران با این کشورها آدم را ناراحت می‌کند. آقای غضنفری هم همین نگرانی‌ها را مطرح کرده و خواستار توجه بیشتر نظام حکمرانی به توسعه شده است. آقای غضنفری اعتقاد دارد در زمینه توسعه در کشور ما غفلت صورت گرفته است و این قابل کتمان نیست، نشان به این نشان که در سال ۱۳۲۸ در کشور ما «سند چشم‌انداز: ۱۴۰۴ ایران» با کمک صدها متخصص و استراتژیست نوشته شد و بر مبنای آن قرار بود ایران کشوری پیشرفته با رشد بالا در عرصه اقتصاد باشد. این سند در بالاترین سطح مدیریت کشور تایید و تصویب شد و همه نیروهای متخصص و سیاسی کشور برای تدوین آن کوشش کردند و هزاران ساعت وقت گذاشتند پس چرا یکباره به فراموشی سپرده شد؟ مطابق اهدافی که در این سند پیش‌بینی کردند، قرار بود اقتصاد ما هشت درصد رشد کند، بیکاری کاهش پیدا کند و درآمد سرانه افزایش یابد. این در حالی است که سال ۱۴۰۴ سال پایان این برنامه است اما در حال حاضر رتبه ایران در اغلب شاخص‌های رفاهی و درآمدی به پایین‌ترین حد رسیده و همه دولت‌ها در رساندن ایران به جایگاه مورد نظر ناکام بوده‌است، اینکه چرا نظام حکمرانی ما به اهدافی که خود ترسیم کرده، بی‌توجه است و اینکه چرا نسبت به توسعه کشور غفلت شده را نمی‌دانم اما این یک واقعیت است که ایران از رقابت‌های منطقه‌ای برای توسعه بازمانده و در حال تبدیل شدن به یک کشور پیر و فرسوده است. پس حرف مهدی غضنفری را بپذیریم و درباره او بی‌انصافی نکنیم.

سیاست

۳۶ ساعت حضور یک فوتبالیست درهتل اسپینانس تهران

رونالدو و باز نمایی جامعه هیجانی

چنین هیجانی را در جامعه نمی‌ساختند و با حداقل دایره این هیجان اینگونه وسیع نبود که مردمی از تپه‌ها و مسیرهای صعب‌العبور خود را به آب و آتش بزنند تا شاید کریس پشت شیشه اتوبوس «ها» کند و ما در هوایی که او نفس کشیده نفسی تازه کنیم. بگذارید کمی جدی‌تر بگویم. اتفاق روز دوشنبه، نمایش هیجان‌زدگی جامعه ایرانی بود یا اگران حضور کریستین رونالدو در ایران، که پشت اتوبوس «کریس رونالدو» می‌دوند یا نگاه تحقیرآمیز به پسر بچهای می‌انداختند که دارد سعی می‌کند تمام اشتیاقش را

برای دیدن «علی دایی» با دستبوسی ابراز کند اما دایی به او می‌گوید: یادت باشد که فقط باید دست پدر و مادرت را ببوسی و لاغیر. اما ما نوبسته‌های مطبوعات ایران نه در شهر پردلکینو، شهر رویایی سوسیالیست‌های

«کریستین رونالدوروی دیگر سکه پیشرفت تکنولوژی و تاثیر فضای مجازی در دنیای امروز است که بدون حضور مدبران هم حضور پررنگی در خانه‌ها و میان جوانان، نوجوانان، کودکان و حتی مردان و زنان سالخورده داشته است

«مردم جدا جدا تصمیم می‌گیرند اما تبدیل به جمعیتی می‌شوند که بهت آور و

حیرت‌انگیز است

خیالیاف زندگی می‌کنیم و نه در پهلای از دیوارهای زیبا و مخوف که بخوایم رنگ واقع گرایانه‌ای به خیالیاف‌ها بدهیم. اینجا ایران است دنیای متنوع تفکر و نگرش. دنیایی که حتی زیاده‌بادی به آن می‌گوید: دنیای باز نقد و انتقاد و «عباس عبدی» مدافع رفاقت و مرام، از محاسن زبدیادی به وجد می‌آید و من برای اینکه کمی بنویسم طفره می‌شوم. همه این حاشیه‌ها را فقط برای متدی ۳۶ ساعت حضور رونالدو در ایران بافته‌ام تا بگویم ما نباید روشنفکرهای درون پیله باشیم که کف خیابان را با خاک یکسان کنیم و پیراهن تحقیرا از تن خودمان درپیاوریم و بر تن همنشهری‌هایمان بنکنیم که: ما تافته‌های جدا بافته از هر تحقیری میرا هستیم و پشت عینک ما همه چیر جوری دیده می‌شود که هیچ چیزشبه آنچه مردم می‌بینند نیست، که هست و خودمان هم در همان جایه که هستیم همین طوریم و گاهی برای خودشیرینی و گاهی برای خودنمایی کارهایی از دستمان برمی‌آید که از همین مردم با هیجان دویده به دنبال اتوبوس کریستین رونالدو هم بر نمی‌آید. شک نکنید ما نویسدنگان باز و نعمت شهرد پردلکینو نیستیم. جای پینه‌هامان را قايم کرده‌ایم. وصله‌هامان را جایی زده‌ایم که شما نمی‌بینید، والا چه بسا وصه‌های پیراهن ما عمیق‌تر و وسیع‌تر از مردمی است که دیروز جلوه تل «اسپینانس» اتراق کرده‌اند.

دوم: ال‌تراتیو مقدمه «روز دوشنبه، خلاصه بعد از چند هفته بگو مگو و کشمشک درباره آمدن و نیامدن کریستین رونالدو با تیم «النصر» به ایران، به قول خودمان کریس آمد. فوتبالیستی که با قیمتی نجومی در اختیار تیم باشگاهی عربستان قرار گرفته، فقط یک فوتبالیست معمولی نیست که بخواییم از او به اعتبار شوت‌هایی که درون دروازه‌ها می‌زند و یا به دلیل فن و مهارتی که دارد سخن بگویم. کریستین رونالدو روی دیگر سکه پیشرفت تکنولوژی و تاثیر فضای مجازی در دنیای امروز است که بدون حضور در ایران هم حضور پررنگی در خانه‌ها و میان جوانان، نوجوانان، کودکان و حتی مردان و زنان سالخورده داشته است. قبل از این تاثیر فضای مجازی چون چند دهه قبل از این هم بودند فوتبالیست‌هایی همچون پله، پائولو روسی، زیکو و حتی مارادونا که شاید تا این اندازه وسعت شناختی و حس هیجان دیدار در همین ایران خودمان ایجاد نمی‌کردند.

نمی‌گویم که مهم نبودند، ورد زبان نبودند، اما شاید اگر در ایران حضور پیدا می‌کردند می‌دهند که هیچ‌گونه اتحاد شکلی ندارد و محدودیت بسا برندها و سلبریتی‌ها زندگی می‌کنند و از گفتمان عینی‌نامی‌دند. این جمعیت بیش از اینکه بخواهند ابراز احساس کنند، رفتارهای منحصربه فردی از خود بروز می‌دهند که هیج‌گونه اتحاد شکلی ندارد و

تنها نقطه اشتراک آنها این است که برای تعامل جمعی در قبال یک دیدار دلچسب به میدان نیامده‌اند، اما انبوه هستند. از همین زاویه باید دید که خیل دوندگان به دنبال اتوبوس رونالدو فقط بسرای ثبت لحظه‌ای یا گوشه‌هایشان و اشتراک گذاری آن آمده بودند. این حقیقت تلخی است اما در جامعه‌ای گفت و گو نیست و در خفا تصمیم‌گیری‌ها انجام می‌شود ممکن است عده‌ای این طور تصور کنند که مسئولان و دست اندرکاران تدارک حضور رونالدو در ایران، می‌خواهند او را از نظر پنهان کنند؛ همانگونه که بسیاری

از اتفاقات سیاسی و اجتماعی این روزها به وضوح آیین بزم را ثبت می‌کنند که همه چیز نباید برای مردم بارگو شود و مردم باید خودشان با ابزار گوناگون به دریافت‌های شخصی و اجتماعی از مسائل

افزایش فقر و جامعه مصرفی جامعه‌ای که روزگاری فرهنگ صف نشینی و کلای کوپنی را با برابری تفسیر می‌کرد امروز در شرایط جنگ و ناگزیراست، چون در نزاع سنگین با تبعیض و فساد قرار گرفته است. فقر با رشد زندگی در ارتقا و برج‌نشینی و خودروهای لوکس و زندگی اشرافی در سه دهنه اخیر طبقات نویکسه تولید کرد که در فضای مجازی دست در دست هم حس تظاهر و نفوذناپذیر بودن برج‌ها و دور از دسترس بودن زندگی لوکس را به نمایش گذاشته‌اند.

زندگی وسوسه انگیز دور از دسترس، جامعه مصرف گرا می‌سازد، نه جامعه مولد و اندیشمند. همانگونه که آمارها می‌گویند تعداد فقرا در دهه ۹۰ سه برابر شده است و خط فقر تا زیر گلولی حقوق بگیران بالا آمده و دریافت‌های غیرمعمول از اتفاقات را به شکل غریبی گسترش داده است. همزمانی این پدیده در دهه‌های گذشته را صرفنظر نمودهای بیرونی می‌توان در هنرسنما دید.

می‌توان در کاهش مشارکت اجتماعی لمس کرد. می‌توان در افول سازمان‌های مردم نهاد و گفتمان فرهنگی به خویی تحلیل کرد. حتی درعدم تمایل بیکاران به مشارکت فعال در بازار کار قابل مشاهده است. پهنای این پدیده چنان وسعتی یافته که نه جغرافیا دارد و نه تاریخ؛ همه چیز در لحظه اتفاق می‌افتد. سکه تافته‌های «صفر فرهادی» نمود عینی علاقه‌مندی نسل حاضر به تفسیر به بازی فردی از ناگفته‌ها و ندیده‌هاست.اصغر فرهادی در «چهارشنبه سوری»، «درباره الی» و «جدایی‌نادر از سیمین» نشان داد که واقعتاً به ضمن اندازه کدر و غیر شفاف است، که هر کدام از ما در جامعه ایرانی درباره آن نظر می‌دهیم. واقعیت‌ها و مجازها به همین اندازه که در خلوت، ما را تحت تاثیر قرار می‌دهند می‌توانند به شکلی کاملا مجزا همه را به یک رفتار جمعی هیجانی هم سوق دهند.

بدون تردید تمام جمعیتی که دیروز برای دیدار رونالدو آمدند به یک اشتراک غیر گفتمانی و تحت تاثیر موجونولوگ‌ها در خلوتشان به فرودگاه و هتل اقامت آمده بودند. باید این طور تصور کرد که این یک حرکت اجتماعی حساب شده و از قبل تدارک دیده شده نبود، بلکه مجموع هیجان‌های درونی آدم‌هایی بسود که سال‌هاست در محدودیت بسا برندها و سلبریتی‌ها زندگی می‌کنند و از گفتمان عینی‌نامی‌دند. این جمعیت بیش از اینکه بخواهند ابراز احساس کنند، رفتارهای منحصربه فردی از خود بروز می‌دهند که هیچ‌گونه اتحاد شکلی ندارد و

«جامعه‌ای که روزگاری فرهنگ صف نشینی و کلای کوپنی را با برابری تفسیر می‌کرد امروز گرانی را بیشتر درک می‌کند، نه برای اینکه در شرایط جنگ و ناگزیراست، چون در نزاع سنگین با تبعیض وفساد قرار گرفته است

«زندگی وسوسه‌انگیز دور از دسترس، جامعه مصرف‌گرا می‌سازد، نه جامعه مولدوآندیشمند

مولدوآندیشمند

دنیا وجود ندارد که صد در صد مردمش مانند حکومت به شادی و غم بگانه کنند. ناشادی صرفاً مقوله ای روانشناسانه نیست و جامعه شناسان آن را به عوامل متعددی چون برنامه های فراغتی، روابط اجتماعی، سبک زندگی و در نهایت سیاست‌گذاری های دولتی مرتبط می‌دانند. اما اگر هیجان را مترادف با شادی فرض کنیم تظاهر به شادی و «شادی نمایشی» حصلت‌هایی از خود بروز می‌دهد که تعارضات مدنی را به رخ می‌کشد و در مواردی حتی ناظران را دچار شرمساری و تحقیر شدگی می‌کند. بدون تردید بسستن فضای اجتماعی و ممانعت از تخلیه دوره ای هیجان در قشر جوان و نوجوان تبدیل به انبوه آب های پشت سد شده است که می‌تواند همه هنجارها را در طرفه‌العینی با خود ببرد، حتی وقتی پای کریستین رونالدو و یک عکس یادگاری در میان باشد. همین جامعه مترادگ حتما در خلوت خود منزوی است به زندگی زیرزمینی و بی توجه به اتفاقات روزمره ادامه می‌دهد. این جامعه از هر روزنه‌ای برای ابراز خود سود می‌برد.

دریافت‌های سازمان یافته‌تر از هیجان
هیجان زدگی و رفتار سطح پذیر نیست و طبقاتی تحلیل نمی‌شود. هیجان زدگی مختصات غیر طبقاتی دارد که می‌تواند در لحظه عده‌ای را در محدودیت‌ها عملکردایانه به میدان بیاورد و رفتارهای گاه مستخراو و خجالت اوریا تحسین برانگیز ایجاد کند. رفتارهای پوپولیستی «احمدی نژاد» در دهه ۸۰ و دودین‌های مردم در بی خودروی معجزه قرن و حالا رونالدو! فرقی ندارد که سوززه چه باشد، دیدن هر چیز به نظر جذاب و ماورایی در دنیای انزوا امکان پذیر است. سلفی گرفتن نمایندگان با موگرینی برای اتادان هست؟ نخیه‌های مردم چگونه برای گرفتن یک عکس یادگاری با مسئول سیاست خارجی اروپا خود را به آب و آتش زدند و چه تحقیرآمیز فردای آن روز همه به اشتباه خود پی بردند؟ جامعه ایرانی این روزها با یک غرزه سردرد می‌شود و با یک مویز از گرما و هیجان به دنبال اتوبوس آدم‌ها می‌دود. نخبگانش، از سر و کول هم بالا می‌روند تا عکس یادگاری با موگرینی بگیرند، نوبستدگانش در فضای باز نقد و تحلیل ابراز شادمانی می‌کنند در حالیکه همین دیروز محدودیت‌ها را برجسته می‌کردند و لاجرم سیاستمدارانش ممکن است همین طور که شمار می‌دهند، خیلی عملکردایانه از یک طرف بسام بیفتند. جامعه هیجانی از پایین به بالا نیست، از بالا به پایین هم نیست. هیجان زدگی منتشر می‌شود در همه جهات.

چشم انداز

رایزنی باکو با هیئت اسرائیلی

«ذاکرحسن‌اف» وزیر دفاع آذربایجان، در باکو میزبان یک هیئت بلندپایه از وزارت دفاع اسرائیل بود. وزارت دفاع آذربایجان در بیانیه ای اعلام کرد که وزیر دفاع آذربایجان میزبان یک هیئت به ریاست «بال‌زمیر» دبیرکل وزارت‌دفاع اسرائیل بود که طی سفری رسمی به باکو رفته است.

به گزارش «میدل ایست نیوز» براساس بیانیه مذکور، در این دیدار دو طرف درباره همکاری در حوزه دفاعی میان آذربایجان و اسرائیل رایزنی کردند.

حسن‌اف در این دیدار از سطح عالی روابط آذربایجان و اسرائیل ابراز خرسندی کرد. این دیدار در حالی صورت می‌گیرد که وزیر دفاع آذربایجان ۱۰ روز پیش میزبانی هیئتی از جمهوری اسلامی ایران به ریاست «سرتیپ محمداحدی» معاون همکاری‌های بین‌المللی ستاد کل نیروهای مسلح ایران بود.

گسترش دامنه رد صلاحیت‌ها تا جامعه‌پرستاری

به گزارش ایلنا، ششمین دوره انتخابات نظام پرستاری کشور در حالی برگزار می‌شود که پرستاران همچنان با مشکلاتی چون دستمزدهای پایین، کمبود نیرو و اجبار برای انجام کار اضافی دست و پنجه نرم می‌کنند. اجرای قانون تعریف‌کننداری که یکی از مطالبات جدی پرستاران طی سال‌های مختلف بوده نیز توانست مشکل آن‌ها را حل کند. پرستاران معتقد هستند آیین‌نامه‌ای که برای اجرای قانون تعریف‌کننداری نوشته شد، به قدری حداقلی بود که در عمل رقم چندانی به حقوق آن‌ها اضافه نکرد و آنچه اجرا شد وضعیتِ آن‌ها را چندان نسبت به قبل تغییر نداد.

علاوه بر این؛ خبر رد صلاحیت برخی کاندیداهای نظام پرستاری در روزهای اخیر اعتراضات جامعه‌ی پرستاری را به دنبال داشته است. یکی از این رد صلاحیت شده‌ها، محمد شریفی مقدم (دبیرکل خانه پرستار) است. شریفی مقدم پیشتر سمت‌هایی چون قائم مقام و معاون سازمان نظام پرستاری را در کارنامه‌ی خود داشته اما حالا حتی نمی‌تواند کاندیدی نظام پرستاری شود!

شریفی مقدم در خصوص اسبن انتخابات و رد صلاحیت کاندیداهای می‌گوید: امسال ۴هزار و دویست نفر برای انتخابات ثبت‌نام کردند و در فرصت دو هفته‌ای از سوی مراجع نظارتی در دانشگاه‌ها بررسی صلاحیت صورت گرفت. انطور که معاونت درمان وزارت بهداشت در ابتدا مطرح کرد، در مرحله اول ۷هزار و ۷۰۰ کاندیدایا رد صلاحیت شدند که چیزی حدود ۳۰۰ نفر می‌شود. البته بعدا عنوان شد که ۷ درصد نبوده و ۴درصد در انتخابات امسال در مرحله اول رد صلاحیت شدند که این هم چیزی حدود ۱۶۰ نفر می‌شود.

دبیرکل خانه پرستار ادامه داد: رد صلاحیت در این دوره نسبت به دوره‌های قبل بی‌سابقه بوده است. در دوره ی پنجم، در مرحله اول ۳۶ نفر رد صلاحیت شدند که بعد از اعتراض، به حدود ۸ نفر کاهش پیدا کردند، اما در این مرحله از همان ابتدا تعداد بی‌شماری از کاندیدایا رد صلاحیت شدند. شریفی مقدم گفت: از بین کاندیداهایی که از سوی ائتلاف متناسب به خانه‌ی پرستار معرفی شدند، حدود صد نفر رد صلاحیت شدند. البته من و برخی دیگر از دوستان در مرحله‌ی اول تأیید شدیم اما زمانی که بویژه مسئله‌ی دوستان رد صلاحیت شده بودیم با من و برخی دیگر از دوستان تماس گرفتند که شما هم رد صلاحیت شدید! این اتفاق بی‌سابقه است و هیچ دوره‌ای چنین موردی نداشتیم.

وی گفت: این اقدام، مهندسی انتخابات برای جلوگیری از افرادی که نمی‌خواهند وارد نظام پرستاری شوند است! طبق قانون نظام پرستاری، کسانی که دارای محکومیت منجر به محرومیت اجتماعی شده‌اند، فقط باید رد صلاحیت شوند.

اینکه چرا و به چه دلیلی ما را رد

دبیرکل خانه پرستار گفت: در حال حاضر پرستاران به شرایط خود معترض هستند و تجمعات آن‌ها در برخی شهرها و بیمارستانها نیز نشانه‌ی همین اعتراض است، سازمان نظام پرستاری تا امروز چه کاری برای پرستاران معترض انجام داده است؟ وی بیان کرد: سازمان نظام پرستاری یک نهاد صنفی وحرفه‌ای است، سیاسی نیست که مشمول رذم صلاحیتهای گسترده بشود! مگر هیئت مدیره نظام پرستاری چقدر اختیار دارد که عده‌ای به دنبال حذف رقیب هستند؟ ما اعتقاد دارم این سیستم از آگاهی پرستاران هراس دارد و سازمان نظام پرستاری را همسو با خود می‌خواهد.

وزیر دفاع روسیه وارد تهران شد

ایسنا نوشت: وزیر دفاع فدراسیون روسیه عصر امروز در صدر هیات بلندپایه نظامی وارد تهران شده. نقل از ستاد کل نیروهای مسلح، ارتشبد سرگئی شویگو وزیر دفاع فدراسیون روسیه عصر امروز در صدر هیات بلندپایه‌ای از مقامات نظامی این کشور وارد تهران شدوی که به دعوت رسمی سرلشکر محمد باقری ربیس ستاد کل نیروهای مسلح به ایران سفر کرده است، تا ساعاتی دیگر در محل ستادکل نیروهای مسلح با عالی رتبه مقام نظامی کشورمان دیدار خواهد کرد.توسعه دیپلماسی دفاعی، گسترش همکاری های دو جانبه و همچنین مقابله با تهدیدات مشترک و توریورسم بین‌المللی از جمله محورهای اصلی این دیدار محسوب می‌شود.براساس این گزارش وزیر دفاع فدراسیون روسیه در طول این سفر با فرماندهان ارشد نیروهای مسلح کشورمان نیز دیدار خواهد کرد.